

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202672
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6620202672.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu C. E., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom K. č. XX, právne zastúpeného Advokátska kancelária S-lawyers s. r. o., so sídlom Maróthyho 6, Bratislava, IČO: 47 254 394, proti žalovaným 1/ G. G., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom K. č. XX, 2/ O. C., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom K. č. XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 21C/24/2020-46 z 14. júla 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu v I. výroku a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, alebo „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 14. 07. 2020 neodkladným opatrením zakázal žalovaným, aby akýmkoľvek spôsobom bránili obmedzovaním, odpájaním, odstránením prístupu ku žumpe alebo odstránením žumpy žalobcovi pri užívaní a pripojení sa k žumpe, ktorá sa nachádza na parcele registra „C“ č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 486 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, v katastrálnom území K., v trvaní dva mesiace odo dňa doručenia rozhodnutia (I. výrok). V prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (II. výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu, že ako vlastník nehnuteľností - rodinného domu so súp. č. XX, postaveného na parcele CKN č. XXX/X, zapísaných na LV č. XXXX, v kat. úz. K., ktorú nadobudol kúpnu zmluvou v roku 2010, a ktorá susedí s nehnuteľnosťami žalovaných, a to parcelou CKN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 486 m², zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. K., ktorú nadobudli kúpnu zmluvou v roku 2011, využíval žumpu a s ňou súvisiaci kanalizačný systém, na ktorý je napojený jeho rodinný dom, pričom žumpa je v užívaní žalobcu, ako aj žalovaných a tiež ich právnych predchodcov po dobu 15 rokov, pričom bola vybudovaná ešte predchádzajúcim vlastníkom parc. č. XXX. Ďalej uviedol, že na jeho parcele č. XXX/X je vybudovaná studňa na pitnú vodu, ktorú žalobca, ako aj žalovaní, a tiež ich právni predchodcovia využívali po dobu 15 rokov. Následne žalovaní postavili na svojom pozemku vlastnú studňu a oznámili žalobcovi, že počnúc od 22. 06. 2020 ho odpájajú od žumpy a kanalizačného systému z dôvodu rekonštrukcie predmetných zariadení. Pristúpili k tomu bez včasného upozornenia žalobcu, a tiež bez predloženia akejkoľvek technickej dokumentácie týkajúcej sa rekonštrukcie, či dohody o vzájomnom postupe, aby rodinný dom žalobcu zostal užívania schopný. V prípade preukázania skutočnej potreby rekonštrukcie žumpy sa tomu žalobca nebránil, avšak za podmienky dohodnutia spoločného postupu so žalovanými, aby nedošlo k obmedzeniu jeho práv. Po odpojení od žumpy žalobca nebude môcť

využívať rodinný dom na bývanie a nedostal možnosť alternatívne vyriešiť kanalizačný systém zo svojho rodinného domu. Postupom žalovaných chcu žalobcu odpojiť od žumpy a brániť mu v práve ju užívať, napriek tomu, že sa roky finančne podieľal na jej čistení a odvádzal príslušné poplatky obci. Medzi žalobcom a žalovanými počnúc mesiacom apríl 2020 dochádzalo k susedským sporom, čo zrejme bolo dôvodom rozhodnutia žalovaných o odpojení od žumpy. Vzhľadom na existujúcu reálnu obavu, že žalovaní budú v protiprávnom konaní pokračovať a pristúpia k absolútnemu odstaveniu žalobcu od prístupu a možnosti užívania žumpy a kanalizácie na parc. č. X., bola daná naliehavá potreba a dočasná úprava pomerov, pretože žalobca spolu so svojou rodinou žije v dome a je odkázaný na žumpu nachádzajúcu sa na pozemku žalovaných. Žalobca nesúhlas s odpojením oznámil nielen žalovaným, ale aj obci.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods.1, § 328, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1, § 333, § 334 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 23 ods. 2 zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zák. č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej aj „Zákon o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách“), § 139b ods. 7 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „Stavebný zákon“) a dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Mal za to, že z dôkazov a popísaného skutkového stavu v návrhu žalobca osvedčil naliehavosť ochrany vo forme nariadenia neodkladného opatrenia. Z popísaných skutočností vyplývalo, že predchádzajúci vlastníci susediacich nehnuteľností, ktoré sú v súčasnosti vo vlastníctve žalobcu a žalovaných, uzatvorili v bližšie nezistenom čase dohodu, že si vzájomne pomôžu tak, že vlastníci nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX na parc. č. XXX/X vybuduje studňu a vlastníci nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX na parc. č. XXX vybuduje žumpu, pričom súvisiace zariadenia s užívaním domov budú vlastníci užívať vzájomne. Daný užívateľský stav pokračoval aj po nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalobcom ako aj žalovanými v roku 2010, resp. 2011. Medzi sporovými stranami ako susedmi vznikali viaceré nezhody, ktoré sa týkali susedských sporov. Žalobca neosvedčil a úlohou súdu nebolo skúmať technický stav zariadenia (žumpy), teda potrebu jeho opravy, preto preskúmal len účel a úpravu pomerov strán, ktorá vznikla z opísaných a preukázaných skutočností. Žalobca v návrhu popísal ako jediné riešenie nakladania s odpadovými vodami na svojom pozemku, ktoré malo spočívať v spoločnej dohode o spôsobe a termíne rekonštrukcie žumpy umiestnenej na pozemku žalovaných. Dôvody uvádzané žalobcom považoval za opodstatnené, avšak len dočasne, aby de facto naďalej mohol užívať žumpu na pozemku žalovaných. V danom prípade malo navrhované neodkladné opatrenie slúžiť ako trvalá úprava pomerov sporových strán s tým, že žalovaní ako vlastníci susediacich nehnuteľností by boli nútení po neobmedzenú dobu strpieť užívanie žumpy na ich pozemku, hoci vlastníctvo drobnej stavby - žumpy považoval za sporné. Z uvedeného dôvodu okresný súd obmedzil čas trvania neodkladného opatrenia na dobu dvoch mesiacov od jeho doručenia, ktorú lehotu považoval za primeranú na to, aby si žalobca vyriešil nakladanie s odpadovými vodami za podmienok v danej obci, v súlade so Zákonom o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách. Nezistil dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle podaného návrhu, pretože by došlo k zásahu do vlastníckych práv žalovaných nad nevyhnutnú mieru. Preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 CSP s prihliadnutím na čiastočný úspech žalobcu tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalovaný 1/ v zákonnej lehote odvolanie, konkrétne do I. výroku a závislého výroku o trovách konania (III. výrok) a žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu ako nesprávne a nezákonné zrušil.

6. V odvolaní uvádzal, že zo strany žalobcu neboli hodnoverne a pravdivo opísané rozhodné skutočnosti, ktoré by osvedčovali dôvodnosť či trvanie nároku a predmetný návrh považoval za šikanózný výkon práva. Poukázal na ich snahu nevyhrocovať susedský spor so žalobcom, ktorý neprejavil opravdivý záujem vec riešiť zmierlivou cestou, komunikáciu riešil len prostredníctvom právneho zástupcu jednotlivými podaniami na príslušné správne/samosprávne orgány. Opakovane upozorňoval žalobcu na akútnosť vykonania rekonštrukcie žumpy, ktorej havarijný stav ohrozoval bezpečnosť aj zdravie nielen jeho, ale aj blízkych osôb, pričom žalobca nepochopiteľne zneužil havarijný stav žumpy k vyhroteniu susedského sporu, keďže si bol vedomý, že sa vo svojej nehnuteľnosti zdržuje veľmi sporadicky. Poukázal na skutočnú ujmu na svojich oprávnených záujmoch nariadením neodkladného

opatrenia a na prevažujúci záujem bezpečnosti, ako aj zdravia osôb, a tiež na sporadickú možnosť žalobcu užívať žumpu v nevyhovujúcom technickom stave. Nepovažoval za pravdivé tvrdenia žalobcu o nerušenom a dobromyseľnom užívaní žumpy, pretože nezodpovedajú skutočnému stavu veci po nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalobcom. Nariadením neodkladného opatrenia sú nútení znášať havarijný stav žumpy, ktorej prípadnú rekonštrukciu žalobca len formálne proklamuje vo svojich podaniach.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ navrhol uznesenie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť. Tvrdenia žalovaného 1/ považoval za nepravdivé a účelové, pretože nikdy nechcel doviesť spor do daného štádia konania. Bol to práve žalovaný 1/, ktorý odmietal akékoľvek riešenie sporných otázok, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že neodkladné opatrenie nedodrжал ani neplnil. Vzhľadom na uplynutie lehoty 2 mesiacov, na ktorú bolo neodkladné opatrenie nariadené, je predpoklad, že odvolací súd rozhodne o odvolaní po uplynutí danej lehoty, pričom žalovaný 1/ neodkladné opatrenie nedodržiaval, nepovažoval za potrebné sa zaoberať odvolacími námietkami žalovaného 1/. Konanie žalovaného ho donútilo opustiť dom, pretože je neobývatel'ný pre absenciu základných zdravých životných podmienok.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie prvoinštančného súdu v napadnutom I. výroku a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok), ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým uznesením súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 234 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 220 ods. 2 CSP.

12. Možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je stanovená v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. CSP. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno pri rozhodovaní o návrhu výlučne na tom, kto ho navrhuje s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby žalobca súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení toho, kto jeho nariadenie navrhuje bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Zároveň súd musí uvážiť, aby dôsledkom nariadeného opatrenia nevznikla niekomu neprimeraná ujma, s prihliadnutím na to, že nariadením neodkladného opatrenia súdu možno iného obmedziť vo výkone jeho práv len v nevyhnutnom rozsahu a len v záujme sledovaného legitímneho cieľa a účelu opatrenia tak, aby nový stav

(novoupravené pomery), nezakladali ďalšie právne spory, rešpektujúc vymedzené zákonné a ústavné limity.

13. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom strany sporu, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení.

14. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 CSP. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že strany sporu nemusia byť vypočuté a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie.

15. Z obsahu návrhu na nariadene neodkladného opatrenia musí súd vyvodiť, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Pri pozitívnom závere rozhodne spolu s nariadením neodkladného opatrenia tak, že žalobcovi uloží povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Ak sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje vec samu, a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd mu povinnosť na podanie žaloby neuλοží (rozhodnutie NS SR sp. zn. 8 Cdo 83/2017).

16. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu, že žalobca osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, pretože išlo o situáciu, keď bol obmedzený v odvádzaní odpadových vôd zo svojej domovej nehnuteľnosti do žumpy nachádzajúcej sa na pozemku žalovaných, a preto to bolo potrebné riešiť okamžitým zásahom súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Žalobca preložil na preukázanie svojich tvrdení o využívaní predmetnej žumpy listinné dôkazy a dôkaz o ohrození z jej ďalšieho užívania -oznámenie žalovaných o ich zámere vykonať rekonštrukciu žumpy, a s tým spojené odpojenie od odpadového systému (na č. I. 21 spisu). Teda uniesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že žalovaní mu z dôvodu a po dobu rekonštrukcie žumpy a kanalizácie neumožnia využívať predmetnú žumpu, pričom nedošlo k dohode o rekonštrukcii predmetného zariadenia.

17. Odvolací súd konštatuje, že odvolacia námietka žalovaného 1/ neobsahovala žiadne také podstatné skutočnosti, ktoré by spochybnili záver o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. V odvolaní žalovaný 1/ v podstate len popieral pravdivosť tvrdení žalobcu, bez uvedenia vlastných tvrdení. Potvrdil narušené susedské vzťahy s tým, že aj samotné nakladanie so žumpou je len časťou ich podstaty.

18. Napriek skutočnosti, že neodkladné opatrenie bolo súdom prvej inštancie nariadené na dobu dvoch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia, teda uvedená lehota uplynula dňom 24. 09. 2020, pretože napadnuté uznesenie bolo žalovanému 1/ doručené dňom 24. 07. 2020 (ide o deň posledného doručenia jednej zo strán sporu), predmetné rozhodnutie podliehalo prieskumu odvolacieho súdu, pretože s poukazom na ust. § 383 CSP, je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, čo bol práve prejednávaný prípad, i keď v čase rozhodovania odvolacieho súdu už uplynulo vymedzené časové obdobie (dva mesiace).

19. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie a závislého výroku o trovách konania (III. výrok). Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu konštatuje vecnú správnosť napadnutých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože osvedčené skutočnosti odôvodňovali potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

20. Preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu v I. výroku a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok), podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

21. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).